

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înajiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Din trecut,
pentru viitor.

— Repriviri politice recente. —

II.

(#). Începem reprivirile noastre politice cu anul 1890, pentru-că de pe atunci se manifestează în viața politicii noastre naționale acel curent sănătos și viguros, care 'și-a aflat un desnodământ atât de fatal în evenimentele nenorocite ale celor trei ani din urmă.

Anticipăm și subliniăm, în interesul chestiunii importante ce ne preocupă, — că vom reprivi cu obiectivitatea cea mai sinceră, dar' și cu fidelitate impecabilă.

Drept isvoare, avem la îndemână actele necesare, am studiat în înălțuirea lor logică faptele petrecute și, la nevoie, putem argumenta și cu documente autentice.

De sine înțeles, nu este intenția noastră, în chestiunea prezentă, să dăm o iecană a tuturor evenimentelor politice desfășurate în viața noastră națională dela 1890 încoace. Scopurile ce ne conduc și interesele chestiunii reclamă numai relevarea celor mai importante sau a celor mai caracteristice pentru obiectul ce vom să-l tratăm.

La anul 1890 aflăm deja în toiul sau curentul violent al Ungurilor în a prizoni fără de reserve și fără de cruțare pe Români. Fărădelegile în contra Românilor, cărturări și popor; atacarea școalelor și a bisericilor noastre; dar' mai ales — ca un punct nou — împresuarea sistematică a ziarelor române și întemnițările redactorilor — se în lanț.

Natural, campania asta înverșunată provoacă în sinul poporului nostru o amărăciune cumplită și o revoltă gravă a spiritelor. Un curent viguros, de a rezista până la ultima consecință, — se ivește între noi și e privit cu entuziasm general. Toate inimile românești bat cu putere, toate conștiințele cari fac neamul sunt decise de o luptă extremă...

În asemenea împrejurări favorabile, sub asemenea auspicii înălțătoare, — se convoacă și are loc *conferința națională dela 27 și 28 Octomvrie 1890, în Sibiu*.

Cine a luat parte la conferința asta, cine a cetit desbaterile ei sau a auzit povestindu-se cele întâmplate, — acela nu-și va fi uitat de serioșitatea manifestăției noastre naționale, de solidari-

tatea frumoasă a elementelor bune și de energica dispoziție a spiritelor.

Tochmai în același an se comisese, între alte nedreptăți la adresa noastră, procesul *Tribunei*, în care au fost implicați și judecați regretatul preot *Ioan Macaveiu* și dl *Septimiu Albini*.

Sub impresia prigonirilor turbate și dând expresie sentimentului public al Românilor, președintele conferinței, dl *Dr. Ioan Rațiu* a rostit un discurs energic și înfocat de dorul luptei.

După-ce precisează caracterul extrem de violent și fatal de periculos al prigonirilor maghiare, dl *Dr. Ioan Rațiu* face câteva declarații, a căror importanță o va recunoaște ori-cine acum, după-ce ele s'au adevărat perfect întru toate.

Eată acele declarații:

»Cu cât va fi mai îndușit simțul de durere al unui popor, cu cât va fi mai oprită manifestarea acestei dureri, cu atât este mai mare pericolul, că inima lui nu va pute suporta timp îndelungat durerea grămadită peste durere».

Am relevat anume aceste declarații, pentru-că ele ne dau măsura adevărată a dispoziției, în care se aflau spiritele fruntașilor nostri rezoluți și ale poporului cu ocazia conferinței naționale din 1890, care era a patra conferință națională dela 1881 încoace.

În conferința națională dela 1887 se decisese înaintarea, de către comitet, a unui *Memorand despre gravamele noastre Maiestății Sale*. Dar' comitetul, în frunte cu președintele partidului național dl *Vincențiu Babeș* — n'a dus la îndeplinire mandatul conferinței, ear' în conferința dela 1890 'și-a motivat atitudinea cu motive de oportunitate.

Cu toate-că aceste proceduri ne mulțumeau adânc pe fruntași mai decisi ai partidului, — motivarea a fost acceptată și comitetul reales în frunte cu dl *Vincențiu Babeș*. Aceasta s'a făcut, evident, numai din considerațiile înalte ale solidarității naționale.

Cu toate acestea, conferința 'și-a reînnoit dorința și voința, ca *Memorandul* să se înainteze Maiestății Sale, — dar' fără a precisa un termen.

În acest timp, *dorul de luptă* în sinul aderenților partidului național creștea uimitor pe fiecare zi, în măsura în care se înmulțeau fărădelegile și prigonirile guvernului în contra noastră. Curentul acesta de idei răspundea atât de perfect sentimentului obștesc al Românilor și procesul de idei nouă a decurs atât de rapid, — că deja în anul următor (1892), cu ocazia *conferinței naționale dela 8, 9, 10, 11 Ianuarie*, president al partidului a fost ales cu

însuflețire dl *Dr. Ioan Rațiu*, încunjurat de bărbaiți bravi și amici de principii, ear' majoritatea zdrobitoare a conferinței a decis înaintarea *fără amânare a Memorandului*.

Cum a primit obșteea partidului nostru această schimbare a situației noastre interioare, au dovedit-o strălucit manifestările entusiaste ale sentimentului românesc pretutindeni, manifestări cari 'și-au atins apogeul în ducerea *Memorandului la Viena*.

În luna Maiu 1892 o delegație impositantă de 300 membri, condusă de comitetul național, a plecat la Viena — să înainteze Maiestății Sale Monarhului *Memorandul*.

Ce-a urmat, e adânc săpat în sufletul fiecărui Român; deputația n'a fost primită de Monarch din cauza atitudinii de teroare a guvernului maghiar, care prin organul seu »Pester Lloyd» amenința cu proclamarea independenței Ungariei la cas dacă deputația va fi primită...

Dar' faptul acesta era prea deochiat ca să poată contracara succesele strălucite ale manifestăției Românilor.

Anume, cu acțiunea *Memorandului* chestiunea noastră națională a devenit spriginită enorm în entuziasmul fraților din România, ear' străinătatea a cunoscut-o și a recunoscut în ea o chestiune europeană.

Dovada acestor succese neprețuite ni-o dau chiar dușmanii nostri maghiari, cari la reînnoirea deputației înseamnă scandală rușinoase și faimoasele vandalisme dela Turda...

Memorabila *conferință națională dela 11/23 Iulie 1893 în Sibiu*, cea mai strălucită manifestare a noastră dela 1848 încoace, a recunoscut meritele așa zișilor »*Memorandiști*» și le-a votat încredere deplină.

Urmări apoi zilele grele dar' înălțătoare ale procesului *Memorandului*, acel proces atât de faimos prin decurgerea sa și atât de penibil prin unele *intrigi de culisă* fatale...

Despre acestea într'un articol următor.

Sibiu, 30 Noemvrie n.

Noua fasă a chestiunii școalelor din Brașov, înțelegem contestarea procurii date în procesul intentat statului român, preocupă și acum ziarele. Bine înțeles ziarele din București, pentru-că bunii nostri brașoveni au transpus terenul chestiunii la București. Ori-câtă durere încercăm la vederea micimei de suflet, care a produs această nouă fasă, vom căuta să informăm pe cetitorii

noștri asupra chestiunii, pentru-că mai finem că chestiunea școalelor din Brașov e o mare chestiune a noastră, a celor din Transilvania. — Dl Diamand Manole a publicat în »Voința Națională» 2 scrisori, privitoare la chestiune, pe care le vom face cunoscute îndată-ce spațiul ne permite, vînd să punem în lumină imparțială cauza înaintea cetitorilor nostri.

Obstrucțiunea preocupă încă comitatele; la porunca lui Bánffy, ca de voe bună, vin rînd pe rînd să protesteze contra obstrucției, în legătură cu faimoasa adresă dela Ciongrad.

În 28 l. c. chestiunea a ajuns și în congregațiunea Lugoșului. Aci bravul avocat Coriolan Brediceanu 'și-a ridicat cuvîntul, arătînd că Românii au fost scoși din parlament; acum Ungurii rămași singuri își fac de cap în diela țerei.

Propunerea contra obstrucției a fost primită, dar' contra voturilor românești.

Interesant e, că comitatul Pestei a trecut pur și simplu la ordinea zilei peste adresa dela Ciongrad.

Din București.

Mesajul regal.

Eată în întregime mesajul regal rostit la deschiderea corpurilor legiuitoare române:

Domnilor senatori! Domnilor deputați!

Deschizînd a patra sesiune ordinară a acestei legislaturi, simțesc o deosebită plăcere a Mă regăsi astăzi în mijlocul domniilor voastre și a v' salută cu căldură.

Mulțumind cu toții cerului, că o recoltă mulțumitoare a urmat după un an de grije și de necazuri, putem privi viitorul plin de încredere, mai ales acum când menținerea păcii continuă a fi preocuparea tuturor guvernelor.

Constat cu mîndrie că, în această situațiune, România e încunjurată de simpatii generale și că relațiile noastre cu toate statele sînt din cele mai cordiale.

Cu prilejul vizitei ce am făcut împăratului Rusiei, »Mi-s'a dat de Maiestatea Sa numeroase dovezi de adevărată prietenie.

Primirea ce »Mi-s'a făcut a fost tot atât de simpatică pe cât de strălucită, și în toată călătoria Mea prin Rusia am văzut cu o deosebită mulțumire, că amintirea confraternității de arme, consacrată pe câmpiile Bulgariei, a rămas neatinată.

În cursul anului am fost și la Viena spre a îndeplini o dureroasă datorie asi-

stînd la înmormîntarea Împărătesei și Reginei Elisabeta, și exprimînd prin graiu Maiestății Sale Împăratului Francisc Iosif via parte ce am luat, dimpreună cu țeara Mea, la marea nenorocire de care a fost lovit, și care a deșteptat pretutindenea simpatii cele mai calde pentru răposata Împărăteasă.

Groznică crimă dela Geneva a îndemnat pe guvernul Italiei a lua inițiativa unei conferințe, în scopul de a stabili o înțelegere spre a apăra statele în contra uneltirilor anarchiste. Guvernul Meu a decis să iee parte la această întrunire internațională.

România a mai fost invitată și va participa încă la o altă conferință, datorită generoase inițiative a Maiestății Sale împăratului Nicolae și care va urmări țelul nobil și înalt de a asigura popoarelor o eră de pace îndelungată.

Domnilor senatori! Domnilor deputați!

Lucrările sesiunii actuale vor privi mai ales revizuirea proiectelor de lege rămase din sesiunea trecută și examinarea bugetului general al statului.

Anul bugetar cîrînt prezentă o situațiune normală, căci se va solda cu un excedent. Ținta însă principală a lucrării domniilor voastre, ca și a guvernului meu, va fi a menține în mod constant echilibrul bugetar.

Tractatele noastre de comerț încetează într'un termen destul de apropiat, și este, deci, urgent a lua măsurile cele mai nimerite, pentru a ne da seama de cerințele și nevoile noastre economice și comerciale, cărora se cuvine a li-se da o direcțiune statornică.

În sesiunea trecută ați îndeplinit o reformă însemnată prin votarea legii instrucțiunii publice. Rămîne acum să isprăviți această frumoasă operă prin votarea legii învățămîntului profesional, spre a da tinerelor generațiuni o direcțiune practică, corîspunzătoare cu avîntul economic al țerei.

Precum și ceialalți ani, solicitudinea domniilor voastre se va întinde și acum asupra dezvoltării armatei, care va răspunde totdeauna la încrederea ce națiunea pune în ea.

Domnilor senatori! Domnilor deputați!

Națiunea a întreprins o muncă neobosită, condusă cu multă înțelepciune și încoronată cu mari succese. Fiecare an însă lărgeste cercul nostru de activitate și conlucrarea tuturor este de nevoie pentru a înălța și a întări patria.

Urez ca lucrările domniilor voastre, pe cari Dumnezeu se le binecuvînteze, să fie cât se poate mai rodnice pentru scumpa noastră Românie.

Sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare este deschisă.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela Teatrul Național.

»Fata Aerului». — *Tablouriile III. — V. — Celelalte tablouri. — Actorii. — Sfirșit.* — (Urmare și fine).

Tabloul al *treilea* reprezintă o frumoasă priveliște din pădure în fund, într'o perspectivă admirabilă se vede un sat, la poalele căruia doarme un lac, deasupra căruia stau neclintite în zarea turburî chenele de nori viorii. Pe aci rătește nefericitul Rutland vecinic cu gîndul la iubita sa. La ori-ce șopot de păreu, la ori-ce echou, la ori-ce trîsnitură de creangă tresare și o vede pe dînsa. Dar' tortura lui interioară nu e destul. Protectorii Azurinei îngrijorați prin pierderea talismanului caută să-l răpească cu ori-ce preț dela Rutland. Întîiu îl ia cu binele, el refuză a-l da, apoi Eolin este însărcinat să-l constrîngă la aceasta.

Nenumărate sînt farsele pe care șiretul silf le joacă tîranului. Aci îi trîntește un cuib de gîai în cap și zama ouălor sparte îi umele fața, aci îi pune pedeci cari îl năcăjesc teribil, aci îi înțepenește picioarele de pămînt în-cît nu poate face nici o mișcare, aci îl agită cu fol de fel de echouri insultătoare... dar' totul e înzădar. Chiar Azurina se arată și îl roagă să-i de-

prețioasa stea, dar' el nu vrea, căci dîndu-i-o ar perde-o pentru totdeauna, odată cu singurul suvenir ce a putut dobîndi dela ea... Atunci Aquilon și Eolin indignați și desperați de îndetrînicia lui îi hotărăsc peirea prin ieie și cer Azurinei să se arete și să-i deie înlînire la miezul nopței în cimiter.

Tabloul al *patrulea* e sinistru, înfricoșător... În adîncul nopței, la ora cînd se servesc crimele misterioase, în mijlocul unui cimiter stau la sfat Aquilon, Eolin și Fata Aerului punînd la cale moartea lui Rutland. Totul depinde dacă Azurina va pronunța singură cuvîntele »vreau să moară». — Cînd insistențelor protectorilor sei ea le spune. Atunci Aquilon isbește de 3 ori cu o ramură uscată într'un mormînt, la care răspunde toaca din turn ce toacă singură, și țipete de cucu-vae și din întunerec se despică făcînd loc reginei ieilor, căreia se spune porunca... Ea se plimbă pe la toate mormintele, le atinge, soțtește ceva și rînd pe rînd es stăfu înfiorătoare înfășurate în giulgiuri fumurii, mohorite... La un semn dat de regină giulgiurile cad și nenumărate fecioare în costume albe, schînteietoare, feerice, vrăjesc vederea. Eolin va conduce danțurile și va arăta »pe cel-ce va trebui să se ducă pe lumea cealaltă danțînd, cum zice cu rîutate Aquilon. Ielele dispar apoi, gata să revină într'o clipă. Acum sosește Rutland, vede pe Azurina și e fericit de norocul lui. Ea îl invită să steie împreună pe un mormînt, la care el răspunde cu o

filosofie ironică: »Mi-e teamă să nu se supere proprietarul». Dar' o adiere a buzelor lui Aquilon îl trîntește alături de iubita lui. În acest moment reapele corul ieilor, cari înecîng un danț diabolic sub lumina razelor lunii, îi ametește mințile, îl prind în mijlocul lor, înzecind agerimea jocului acesta fantastic, pînă-cîd nefericitul cade întins pe pămînt gata să-și deie sufletul, nebun... Dar' tocmai acum inima Azurinei se indușează și oprește danțul cu toate protestările și indignarea celor doi protectori.

Rutland scăpat dela moarte e rezervat însă pentru aventuri și mai ciudate.

În tabloul al *cincilea* regele genurilor plictisit de splendoarea cerurilor s'a coborît să pescuiască pe marginea unui lac. Același lucru îl face Aquilon. Regele și supusul se întîlnesc și primul face aspre reproșuri celui de al doilea, că în loc să se ocupe cu redobîndirea talismanului perde vremea cu pescuitul. Eată și pe Rutland slăbit, palid, visător, prăpădit, vine să prindă pește, de oarece s'a lăsat de vînat că nu-i mai merge... Cum sta pe mal, o idee genială îl trîsnește prin cap regelui: să înec pe Rutland. Zis și făcut. O suflare a lui Aquilon îndeplinește ideea. Rutland este trimis în mijlocul peștilor și broaștelor, ear' biritorii îi fac chef de ispravă... Cortina cade și decorul s' schimbă...

O minunată priveliște se arată acum ochilor... e fundul unui lac... Stînci de corăbii și bancuri de stridii zac de jur

împrejur și crapi enormi cu ochii mari, roșii, schînteietori trec prin apa verzie. Aci e un frumos joc de lumină electrică... Rutland este mirat de a se găsi în fundul apei și mai mirat încă, căci hainele lui nu sînt ude de loc și apa nu-l înecă cînd vorbește. Se pipăie și găsește talismanul; atunci își explică minunea. Eată și regina lacului cu suita sa de frumoase Nereide, care îi face o declarațiune de dragoste... El însă nici nu vrea s'o asculte; gîndul lui e la Azurina.

O sîrbare se dă în onoarea lui, dar' în culmea veseliei și cînturilor o matabală înspăimîntă pe toți. E Aquilon în scafandru, care vine să repare boacăna și dumnezeiasca greșeală ce a făcut, înecînd pe Rutland și lăsându-i talismanul. Această întîmplare este cea mai bună ocazie pentru Rutland de a eși din nou la lumina zilei. Se acată de scafandrul lui Aquilon, trage clopoțelul de siguranță și amîndoi sînt scoși din apă. Tabloul următor reprezintă earăși mijlocul unei păduri seculare. — Rutland e zdrobit de emoțiune... e aproape nebun. Vederea lui inspiră simpatia și înduioșarea nețîmărită, dureroasă, ce cuprinde sufletele simțitoare cînd se află în fața unui nebun din iubire. — Mama Marta speră să-l vindece, cu leacurile unui pustnic ce locuiește aici în pădure. Însă Aquilon și Zefir neliniștiți de rezultatul pierderii stelei joacă ultima lor carte, recur la ultima înșelătorie. Eolin dă ideea ca Aquilon travestit în pustnic fals — căci pe cel ade-

vărat îl va mătura cu o suflare la 30 de leghe depărtate — să îmbete pe Rutland cu șampanie și în nesimțirea beției să-l răpească talismanul... Este caracteristică bucuria bătrînului vînt când află că »șampania care nu exista pe vremea lui Carol Magnus» cînd a colindat el Francia — este o beutură excelentă. Eată-l deci nerăbdător de a gusta acea beutură nouă apărînd lîngă Rutland, căruia după-ce îl câștigă încrederea spunîndu-i cauza boalei ce-l consumă, îi propune să bea împreună din leacul ce-l va da el și care nu-i altceva decît »șampania» lui Eolin.

Lacom însă și desfrînat ca toți zeii se îmbată el întăiu și tradează secretul scopului și cele trei cuvinte cabalistice ce dădeau putere nețîmărită talismanului și care sînt: »Nu zice», »Osios», »Melmot».

Această întîmplare este foarte ingenios concepută de autori, căci ea le servește să poată da un desnodământ rațional unei acțiuni atât de încălceite, fantastice, supranaturale...

Rutland încearcă efectul talismanului. Cu fiecare invocățiune un zgomet infernal, tunete, fulgere, întunecare și fiori de spaimă se produc.

Rînd pe rînd el își răsună pe toți cei cari îl năcăjiseră. Aquilon beat este tîrit de draci fără însă a slăbi sticla de »șampanie» și-și perde puterea. Eolin care îl supărase atât de mult în pădurea din tabloul al *treilea*, își cere iertare și este obligat să iee în căsătorie

Memorand către Regele.

— Adresa opoziției maghiare. —
(Urmare și fine).

Organismul administrației noastre de acum — deși stricat și prefăcut aproape într-o omnipotență de stat neresponsabilă — face posibil aceasta în unele comitate unde există împrejurări favorabile, create de independența materială și tradițiile libertății și unde nici corpul funcționarilor nu e necondiționat sclav al tuturor intențiilor guvernului și nici poporul nu e aplicat a suferi ingerența incompetenței a puterii publice. Aceste comitate — durere — în patria noastră sunt excepții rare; în orașele mai mari însă funcționarii de toate clasele și dubile existențe formează o parte atât de mare a micului număr de alegători, încât afirmarea liberă a cetățenilor independenți este aproape o imposibilitate. În chipul acesta la noi lipsește cu totul elementul svictor, pe care în altă parte de obicei îl introduce în viața politică publicul mai inteligent și mai cult al orașelor.

Dacă considerăm partea preponderantă, în cele mai multe orașe și comitate transpunerea sinceră a vetei națiunii la deputații sei este curat o imposibilitate, în urma corupției organizate din oficiu și în urma ridicării presiunii oficiale la rangul de sistem.

Dacă principiul fundamental și esența constituției astfel a încetat de a mai exista, ce a mai putut să rămână din legile celelalte ale aceleia?

Nimic altceva decât *dominațiunea majorității*. Domnia majorității însă numai sub acea condiție dublă este legea constituției parlamentare, ca în ea să se intruzeze adevărata esență a constituției, delegarea voinței naționale la reprezentanții națiunii și stavilă să aște în acel drept al minorității, conform căruia folosindu-se de armele liberei discuții, minoritatea să poată câștiga opinia națiunii și să se poată transforma în majoritate. Îndată — ce această esență a constituției s'a pierdut, îndată — ce libera transpunere, drepturile națiunii nu se mai pot liber transpune la reprezentanții naționali și îndată — ce această stavilă s'a prăbușit și minoritatea e lipsită și de posibilitatea succesului luptei sale: atunci domnia majorității, ruptă dela rădăcinile ei și degenerată în o putere fără margini nu este mai mult principiu parlamentar, ci este cea mai rea specie de despotism.

E mirare oare, dacă în astfel de situație tot mai des se dă cazul, că minoritatea se nădădușă a zădărnici în praxă principiul dominațiunii majorității? E mirare, dacă față de o astfel de majoritate, care are numai titlul formal de drept câștigat prin nimicirea spiritului constituției, nici minoritatea nu respectă adevărata natură și marginile cercului seu de drept, fără și-l lărgeste, pentru-ca să se folosească de toate armele, pe care i-le dau în mână formele dreptului existent? E mirare, dacă un astfel de parlament în continuu e amenințat de neputința muncii active și dacă absolutismul împetrit al majorității consumându-se pe sine însuși ajunge acolo, ca nici majoritatea să nu-și mai poată exercita adevăratele sale drepturi? O astfel de situație, fie ori-cât de chinuitoare, fie politicește ori-cât de periculoasă, în anumite momente nu se poate să nu recunoaștem în aceea un fel de răsunare etică a dreptății; mai ales însă față de aceia nu se poate face provocare la aceea constituție, la acel parlamentarism, din care a pierit spiritul, dreptatea și cu aceste puterea morală.

Dar' și dacă în activitatea legislațiunii nu se ivesc astfel de turburări, *parlamentarismul degenerat în absolută domnie de partid e mai funest și decât absolutismul personal al Domnitorului, pentru-că folosind și mai departe frasele libertății — se acopere cu formele goale ale constituției și sub masca aceasta inficiază ori-ce manifestare a vetei de stat și folosește toate funcțiunile puterii publice în interesul luptei sale de existență, dă drepturi sublimine prin legi, dar' exercitarea acestora în viață o batjocorește și în chipul acesta creează o astfel de atmosferă pentru neadever, care omoară ori-ce simț moral al națiunii, omoară respectul față de lege, respectul puterii și însuflețirea pentru libertate și pentru toate idealele — din contră e potrivită să propage rivna de câștig și decadența spirituală, supunerea externă pe lângă o înecată ură și spiritul servilismului.*

Maiestate! Astfel este icoana vetei noastre constituționale, astfel este criza, a cărei delăturare o cerem dela Maiestatea Voastră cu atât mai mult drept și cu atât mai sinceră încredere, cu cât este mai evident faptul, că originea acestei crize este un sistematic abuz de puterea executivă. Conform constituției noastre, puterea aceasta executivă o exercită Maiestatea Voastră prin ministerul responsabil și ministrii, ca urmare a dreptului de domnie a Maiestății Voastre, îndeplinesc agendele aceleia.

Cerem și sperăm dela Maiestatea Voastră vindecarea, pentru-că drepturile coroanei și națiunii maghiare își trag originea din unul și același izvor, se bazează pe același titlu de drept, au aceeași putere și sunt deopotrivă sfinte. Inviolabilitatea uneia e condiționată de inviolabilitatea celeilalte; slăbirea uneia înseamnă clătinaarea celeilalte. Dacă una ar căde, s'ar îngropa sub ruine și cealaltă; atacarea uneia ca și a celeilalte înseamnă *revoluție*. Între aceste două sfere de drept, titlul comun de drept a stabilit o solidaritate, pe care în forma lor de întărire sau slăbire — după-cum au fost recunoscute sau denegate legile acestei solidarități — o adevărește și o probează istoria. Precum deci națiunea ar avé datorința a apăra cu toată puterea drepturilor atacate ale Domnitorului, astfel putem să așteptăm și dela Rege să împedecă cu puterea Sa atacarea drepturilor constituționale ale națiunii.

Ear' atacul de acum nu e îndreptat numai contra unei părți a acestor drepturi, ci în contra esenței și existenței aceluia. Și dacă Maiestatea Voastră, în virtutea jurământului regesc, nu poate suferi nici eua mai neînsemnată călcare de lege, cu atât mai puțin poate privi atacarea întregii constituțiuni și cu atât mai puțin poate permite, ca sfetnici credincioși să folosească ca armă de atac puterea cu care i-a investit Regele, și făcând aceasta să se provoace demonstrativ la încrederea Maiestății Voastre... De aceea ne ținem de datorința ca să aducem la cunoștința Maiestății Voastre situația critică a constituției, rugându-Vă să Vă îndurați preagrațios în sfera de activitate a Maj. Voastre a o sana și astfel a restabili liniștea vetei publice.

Rămânerea în oficiu a guvernului actual al Maj. Voastre ar fi identică cu sancționarea acelor concepțiuni anti-constituționale, pe care acest guvern nu numai le-a aplicat în praxă, ci acum le vestește și în principiu, ridicându-le la dogme de guvernare. Drepturile constituționale ale națiunii sunt în perpetuu pericol, câtă vreme negarea lor în praxă și în principiu nu va fi pedepsită și cât

timp puterea stă în mâinile atacatorilor constituțiunii. Sub gravitatea acestei constante amenințări, reprezentanții națiunii nu-și pot împlini problema lor cu acea independență, moderațiune și liniște, reclamate de chestiunile grave și însemnate, cari mai ales acum așteaptă rezolvare.

Rugăm deci cu deplin omaj pe M. Voastră, să restabilească garanța și sfințenia constituțiunii, liniștea și demnitatea activității noastre, prin depărtarea acelor consilieri, cari toate acestea le periclitează; și să Vă îndurați a pune puterea guvernării în mâinile unor bărbați, cari respectează și scutesc deopotrivă drepturile sfinte și inviolabile ale coroanei și națiunii.

(Urmează subscrierile.)

Iubileul împărătesc.

Circularul Episcopului Popea.

Cunoaștem acum și circularul Episcopului N. Popea dela Caransebeș, care se deosebește încâtva de celelalte, dispunând sârbarea pe 3 Dec. n., când e sârbătoare, ca astfel să reușească mai bine.

Eată o parte din acest circular:

În 20 Noembrie st. v. (2 Decembrie st. n.) a. c. se împlinesc 50 de ani dela suirea M. Sale preagrațiosului nostru Monarch Francisc Iosif I. pe gloriosul tron al fericitorilor Sei antecesorii, și de când cu înțelepciune, dreptate și blândețe guvernează popoarele încredințate sceptrului Seu prin prevedința dumnezească.

Acuma, când din îndurarea lui Dumnezeu, preagrațiosul nostru Monarch poate să privească la un trecut de jumătate de veac al glorioasei Sale domniri, asupra binecuvântatei Sale activități îndreptate spre fericirea popoarelor Sale, noi fiii credincioși ai sfintei noastre biserici strămoșești cu deosebire ne simțim îndatorați a ne ridica cu bucurie inimile noastre pline de credință omajială față de prea înalta persoană a Maiestății Sale, mulțumind lui Dumnezeu pentru darurile revărsate asupra domniei Maiestății Sale de jumătate de veac, în care reștim cu ajutorul lui Dumnezeu și din grația Maiestății Sale ne-am redăstătigat vechea noastră metropolie și reînfrînarea episcopiei noastre a Caransebeșului.

Dorind deci, ca la rugăciunile noastre de mulțumită, ce le vom aduce din acest incident îmbucurător pentru noi în sfintele biserici, să poată participa cât mai mulți credincioși, și ca să dăm o însemnată cât mai mare acestei sârbări, m'am aflat îndemnat a dispune, ca sârbările noastre de bucurie să se țină în sârbătoarea Întrării în biserică, care cade pe ziua următoare, adevă Sâmbătă, în 21 Noembrie st. v. (3 Decembrie st. n.) a. c.

Urmează dispozițiile pentru sârbare, care privesc mai ales pe parochii și învătători din diecesa Caransebeșului.

Ungurii și iubileul.

În ședința de ieri a dietei președintele Szilágyi a propus, ca să se exprime în protocol bucuria, că Monarchul a ajuns ziua aniversară a 50-a a domniei Sale

și în 2 Dec. să nu țină ședință, spre a putea participa la liturgia, ce primalele va celebra în biserica Mathia din Buda.

Kossuth Ferencz a combătut propunerea, zicând că nu poate saluta iubileul Împăratului austriac.

Asemenea vorbește contra: *Madarász, Endrey și Sima*, tot kossuthiști. Mai mulți cer *votizare nominală*, și amânarea ei pe ziua următoare.

Adecă azi are să se decidă cu vot nominal, dacă e a se arăta bucurie, că M. Sa Monarchul, Împăratul și Regele nostru a ajuns din îndurarea lui Dzeu să împlinească 50 ani pe tronul străbunilor Sei... *Loialitate ungurească!*

Dela Oradea-mare.

— Scrisoare particulară. —

Nouă atacuri. — Bolcaș dela Turin. — Tricolorul în doliu. — Nouă scandaliuri. — Grevă. — Bomba de sus.

— 28 Noembrie.

Au umplut lumea cu minciuni și nu s'au mulțumit. Au răspândit vesti teribile și se bucurau.

Acum când minciunile s'au desvilit, acum li-e ciudă... și mor de necaz. Ca turbați isbes în sufletul nostru, în sufletul tinerimei române, în sufletul luptei noastre drepte, în harnicul Lucian Bolcaș.

Și noi să tăcem?

Nu! Nu! Nu-l vom părăsi, ci ne vom alipi și mai tare către el.

Nu vom suferi ca să cadă jertfă singur, ci toți până la ultimul vom căde.

Vadă lumea că chiar și sentimentele ni-se pângăresc, de către cei fără rușine.

E destul!

Acum cu putere titanică vom isbi și noi. Noi nu sîntem răsfațați, nu sîntem desmierdați, ci sîntem conștii de sărăcia noastră.

De ajuns pe cel sărac a-l isbi în suflet și atunci nu mai caută lege, ci își răsună.

Liniștit putea respira aerul libertății în țeara romantică, în Italia, care a fost leagănul culturai de azi, și fericirea a sburât iute dela el, căci a părăsit-o, și a venit în țeara, care e mormântul »adevărului« și »frumosului« pentru Români.

Cât ce a sosit, șovinismul ear' a început să dea curs liber furiei turbate. Frații l'am înecunjurat și îl întrebam multe.

El spunea... și noi ca copii îl ascultam.

Când deodată toți tresărirăm. Inimile noastre încetară pe un moment și nici o suflare...

El ne întreabă, ce-i?...

Ne-a spus! Pe tricolorul, cu care falcic pășia printre spini șovinismului, avea un *flor de doliu*.

Simbolul suferinței unui popor, care nu are viață de stat, care e prigonit pe nedrept, numai din cauza unor dorințe absurde.

Apoi ne-a adus un suvenir. Suvenir de cuvinte dulci frățești, pe cari

în veci le vom păstra în inima noastră.

Cuvinte dulci dela frați și dela toți, cari numai au gustat simbulare din *sînul cultural al Romei*.

...

Cu toții ne îndreptarăm spre »alma mater«. Când fiii patriei ear' pângăriră alma mater cu cele mai mârșave fapte, cari nu se pot distinge de către cele mai bestiale fapte.

Eșiră cu toți afară și răsuna... răsuna academia de înjurăturile gurilor spurcate.

Unii, de a căror viață e legat în viitor binele poporului maghiar atât de tare corupt, scuipară pe cel care e sufletul nostru.

Noi nu am făcut nimic!

El falcic sta ca bradul, neclintit, cu față sânnă și ei se rușinară, dar' nu dură mult rușinea lor, căci ear' începură arta înjurăturilor, în care așa de bine sînt exerciați.

Foile lor, organele pentru răspândirea culturai, cu mulțumire iau act despre acestea și sînt mândri de fiii lor, căci doar' ear' au sâvîrșit fapte, cari sînt îndeplinirea datorinței.

Rușine!

Se pregătesc să facă grevă, până- ce va fi pedepsit Bolcaș, trădătorul de patrie, care a cutezat a se duce la Turin, și care a învins.

Cu învingerea lui și noi am învins.

Pedepsirea lui Bolcaș și a noastră *tuturora* cu nerăbdare o așteptăm și noi.

Vie odată »bomba« de sus.

Neînfricați vom privi, cum se descarcă.

Până atunci noi nu încetăm a lupta.

»Gene«.

1848.

Cronica anului.

Baia-mare, 30 Noembrie.

De când au fugit Katona și Alex. Teleki cu oastea orășenii se află în ceea mai mare frică. Tabăra a eșit din oraș încă ieri, a dus cu sine 18 tunuri. Teleki a plecat și mai iute, ear' Katona a fugit pe de-ascunsul lăsând lui *Zsurmai* o scrisoare în care abize de conducerea oastei.

(Am. Pop. nr. 25).

Pesta, 30 Noembrie.

Guvernul suspendează dela exercitarea drepturilor sale pe episcopul neunit din Timișoara, Zsivkovics Panteleimon, încredințând pe episcopul din Verșeț cu conducerea afa-cerilor episcopești.

Pe episcopul Munkácsului Popovics Vazul, tot acel guvern îl laudă pentru ținuta sa exemplară de până acuma și pentru-că »a știut să susțină ordine« între mirenii sei.

(Közl. nr. 183; P. H. nr. 189).

Palánka, 30 Noembrie.

Armata maghiară a atacat tabăra sârbăască de lângă Caraș. Lupta a ținut 2 ore. Sârbii au trebuit să-și lasă șanțurile și tabăra cu 100 morți și 3 tunuri pradă Ungurilor.

(Közl. nr. 180; P. H. nr. 233).

Verșeț, 30 Noembrie.

Kiss Pál se aruncă asupra Sârbilor conduși de Agics și Baraics, îi scoate din șanțuri și-i fugărește până la Alibunar, unde s'au intrunit cu o armată sârbăască, ce văzând Ungurii s'au retras.

(Klapka: Nat. II. pag. 59).

Viena, 30 Noembrie.

Principele Windischgrätz a distribuit între trupe lista oficerilor, cari n'au eșit din serviciul lui Kossuth. Fiecare soldat e îndreptățit a prinde pe un astfel de oficer.

(S. B. nr. 136).

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechiu

învită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

pe Lucetta, cu care avusese odinioară o prea frumoasă scenă de dragoste și de cochetărie, din care rămăseseră săgeți amândoi. Unchiul Mathias își mărturisese constrins de o forță nevăzută, mișelnicile sale machinațiuni, ear' Azurina sau Fata Aerului, care perduse puterea de a se reînălța la cer este chemată și ea să apară dinaintea lui. Acum este punctul culminant al dragostei. El o roagă să-l iubească, îi amintește tot ce a suferit pentru dinsa, o imploră, dar' ea îi răspunde, că se simte nenorocită, că nu mai poate vedea pe mama ei și regretă bogățiile și splendorile pierdute ale fericitului palat ceresc... Atunci Rutland cearcă a se face iubit cerând spiritului talismanului un frumos costum de nobil. Cu toate acestea Azurina este neînduplecată. Pentru a-i da o dovadă de supremă iubire, el îi înapoiază steaua și cu dinsa nemurirea și pleacă zicându-i un adio atât de duios, că stoarce lacrimi din ochii spectatorilor... E ultimul lui sacrificiu... Fapta lui sublimă atinge până în adâncul inimii pe simțitoarea Azurină și în momentul când a eșit victorioasă se dă învinsă strigându-i cu glas înădușit de patimă: »O, stăi, oprește-te, căci te iubesc.

În tabloul final se celebrează nunta lui Rutland cu Azurina și a lui Eolin cu Lucetta; acestia din urmă *fac dragoste ca doi soțieți*...

Regina geniurilor apare în mijlocul palatului seu aerian înconjurată de silfe și silfide și dă ficele sale binecuvântarea...

Acesta este desnodământul dragostei unui pământean pentru o nemuritoare... tragic și norocit desnodământ. Tragic prin căderea unei zîne, norocit

prin răsplata strălucită a unei iubiri sublime...

În genere, Fata Aerului este un admirabil poem alegoric de iubire... Interesul scenic dela început și până la sfârșit, este susținut cu multă îndemânare. Și frumusețea subiectului justifică pe deplin renumele ce l'a dobândit piesa.

Partițiunea este parte în prosă, parte în cantece. Musica este delicioasă. E făcută de regretatul Ioan Vachman.

Ca interpretare din partea actorilor sînt fericit că pot spune despre toți că — au fost desvîrșiți. — Toate rolurile de seamă dela Aquilon până la unchiul Mathias au fost minunate interpretate și susținute.

Eroul serei — ca totdeauna când trebuie să apară — a fost excelentul și mult iubitul comic, bucureștean Catopol. Am văzut într'însul pe adevăratul Aquilon, un bătrân robust, viclean și desfrînat...

Joc de scenă, vervă nesecată, totul găsești la dînsul. Scena din tabloul penultim când apare sub forma pust-nicului și se îmbată cu »șampanie« este imposibil de redat în cuvinte, atât a fost de... sugestivă... Incontestabil d' Catopol este în fruntea comicilor. Nici Nicolescu nu s'a lăsat mai pe jos în »Regele geniurilor«. Simpaticul artist a fost ca de obicei la înălțime. Nu fără oare-care regret am dat întâietate în laude celor doi dîntău când trebuie să vorbesc despre Liefu. Deși tânăr, prin talentul seu distins a atras foarte multe priviri, a sădit în inimile multora frumose speranțe. Și până acum speranțele nu numai că nu au fost desmințite, dar' chiar întrecute. Perfect în

»Englezul« din »Curcani«, admirabil în »Moise evreul« din »Lipitorile satelor«, apare sublim în »Fata Aerului«. — Un rol de țeran și sublim... poate că s'ar pără exagerat. Și totuși cine l'a văzut în scena când își ia adio dela iubita sa Azurina, nu ar pute zice altfel. Înainte dle Liefu și viitorul își este sigur, căci direcțiunea este înțeleaptă, ear publicul fermecat...

Ce să mai spun despre »Fata Aerului« și despre Eolin?...

Artistele nu desmint numele personajelor ce reprezintă. D-na Brezeanu a fost un adevărat ângerăș, frumos și drăgălaș, și nu știu zău câte capete nu au plecat din teatru în starea lui Rutland... Doamna Ciucurescu a fost mai pe sus de ori-ce laudă. Pe ștregarul Eolin (Zefir) nu putea să-l reprezente decât o ștregară. Din fermecătorul d-sale rol are două părți neîntrecute: atunci, când învață pe verișoară-sa Azurina cum se face amorul, în tabloul I, și atunci, când cochetază cu Lucetta... Pepi Moor.

Eolin și Lucetta... Pepi Moor și Ciucurescu, eată în adevăr două părechi de roluri, care mă fac să mor de... ris.

În sfârșit ar fi o nedreptate de a nu da partea sa din succes dlui Th. Petrescu, în rolul lui unchiu Mathias și a d-nei Alexandrescu, în bunica Marta, precum și d-nei Mărculescu în »regina geniurilor«. Toți ceilalți actori au avut roluri secundare și terțiare pe cari le-au susținut destul de bine.

Tablourile au fost splendid executate. Opere ale dlui Romeo Girolamo, pictorul teatrului, ele au atras la vederea lor strigăte de admirație. Jocurile

de lumină electrică foarte bine reușite relativ.

În sfârșit o adevărată feerie. Corurile și danțul ieilor au fost fermecătoare. Pot zice dar' că reprezentațiunile de Duminecă ale »Fetei Aerului« au fost două festivități...

Dar' dacă această zi a fost o adevărată zi de plăcere pentru spectatori, nu știu întru-cât am pute spune același lucru și pentru artiști, cari dela 2 ore p. m. și până la unu noaptea au trebuit să steie în continuu în teatru, gata în ori-ce moment a eși pe câmpul de-aplause.

Îmi place a spera însă, că direcțiunea va și să recompenseze acest sacrificiu deocamdată, și că pe viitor va duplica rolurile și în această piesă, pentru a nu expune cele mai bune elemente artistice la surmenaj.

Terminând, simt o datorie de conștientă că să aduc meritatele elogiului noiei direcțiuni și dlui Petru Grădișteanu în special, care, ca un adevărat doctor al teatrului, după-ce a vindecat ranele lăuate în cangrenare de vechea direcțiune în personalul artistic și administrația interioară și-a îndreptat toată atențiunea asupra publicului, și-a pus în joc toată capacitatea intelectuală și pipăind pulsul gustului popular a recomandat, — sau mai exact vorbind a primit în casa teatrului, — cele mai bune rețete...

O, de ar avé toți Românii de pretutindeni câte un teatru național!

București, 10 Noembrie v. 1898.

Dela dîmăre.

Cronica zilei.

Sibiu, 30 Nov. n.

Nou advocat român. Ni-se serie din Murș-Osorheiu, că dl Dr. Ioan David, cand. de avocat, a făcut cenzura de avocat la tabla regească de acolo, Sâmbătă, la 26 l. c. Nou advocat, probabil se va așeza în Hunedoara.

Moștenitorul de tron, Archiducele Francisc Ferdinand a sosit Vineria trecut în Becherecul-mare, de unde a plecat la Ecia-română, oaspe al marilor proprietari contele Felice Harnoncourt. Alteia Sa a sosit în Ecia pe la orele 11 seara. Sâmbătă s'a sculat la orele șase și a făcut excursiune. Vremea era admirabilă și Archiducele a fost atât de încântat de împrejurimile Eciai, încât cu un prilej s'a exprimat:

„E superflu să mai meargă omul la Riviera, căci Riviera-i ținutul acesta!”

Românii din Ecia și jur 'i-au făcut ovațiuni mari Archiducelui Francisc Ferdinand. În onoarea lui s'au pus la cale mai multe vânători de vulpi.

Ateneul român își va deschide seria conferențelor din iarna aceasta Duminecă, 22 Noembrie v. Cel dintâiu va vorbi dl V. A. Urechia, apoi dl G. Ionescu-Gion și va desvolta conferința sa despre „Frumoasele arte în România până la 1800.”

Lueger și Maghiarii. Într-o adunare ținută Duminecă trecută la Viena, a vorbit și primarul Vienei Dr. Lueger, zicând între altele:

„Este foarte interesant, că în Ungaria nu vor să sêrbeze iubileul împăresc. Maghiarii nu recunosc pe Imperatul austro-ungar, ei recunosc numai pe Regele maghiar, ear' și pe acesta numai de încoronare încoace. Noi Austriaci nu vom suferi, că Maghiarii s'își facă istorie deosebită. Trebuie să constat aici în public, că Judeo-Maghiarii au parte însemnată la aceea, că sêrbările iubileu nu se fac.”

Alegeri în Gilău. În 28 Noembrie st. n., a fost alegerea membrilor la congreaga în cercul Gilăului. A putut reuși numai un singur Român, preotul din Gilău, Ioan Pop. Au fost aleși 3 Jidani, 3 Unguri și un Armean.

Veste bună din Bihor. Ni-se serie: În 26 Noembrie st. n. comuna Drăgești din Bihor, a avut o zi de sêrbătoare. Bunul domenial, ce se extinde pe hotarul alor trei sate curat românești Drăgești, Bucium și Stracș, a ajuns în proprietatea unui tânăr român, Nicolae Fluș, care în ziua sus pomenită 'și-a ocupat această posesiune, fiind bine-venat și primit cu însuflețire de toți locuitorii acestor trei comune, în frunte cu preotul local Ioan Papp și medicul cercual Dr. I. Comșa.

Însuflețirea e cu atât mai intensivă, bucuria e cu atât mai mare, că dl Fluș se vede a fi om de bine și cu simț adevărat românesc. În vorbirea sa către poporul ce 'l-a primit a promis, că nu va căuta numai la interesul seu, ci din toate puterile va lucra și osteni pentru binele moral și material al poporului.

Domeniul acesta în extensiune de peste 2500 jugere catastrale a fost până acum tot în mâni străine, în proprietatea posesorilor maghiari, cari cu dispreț vorbiau și cu ură se purtau față de tot ce e românesc, — ear' prin dătimele și vieța lor destrăbălată, străină altcu de poporul nostru, moralicește 'l-au dejosit, ear' materialicește 'l-au adus la sapă de lemn.

Avem dar speranță că noul posesor pe lângă aceea că va simți românesc, va fi și un puternic spriginor al deșteptării intelectuale și al renășterii morale și materiale al întreg ținutului acestuia.

Ca pe un bun Român și ca pe singurul mare proprietar român în partea aceasta a Bihorului, dela Orade până la Beiuș, îl salutăm cu iubire frățească și inimă românească. — n. — p.

Viriliști români din Brașov. Reprezentanta comună a stabilit în 10 Noembrie c. conspectul viriliștilor orășenești ai Brașovului. Numărul total al membrilor viriliști este 100, al suplenților 51. Din acestia sunt Români: membri ordinari 14, suplenți 8.

Adunarea generală a însoțirii regnicolare agricole s'a ținut în Budapesta la 27 l. c. Cei adunați au ascultat vorbirea presidentului, prin care a descris în trăsături generale grava situație a agriculturii din țeară, și apoi o vorbire prin care se gloriifică faptele decedatului president contele Bethlen Andráș. — Atât a fost tot ce au isprăvit.

Resolvând ce e drept și câteva agende curente, adunarea a fost încheiată.

Precum vedeți: tot nu este așa de greu să îmbunătățești și să lucri pentru progresul agriculturii unei țări — fie aceea chiar și Ungaria cu încălțetele ei chestiuni agrare.

Dela „România-Jună”. Societatea academică social-literară „România-Jună” din Viena invită la a XXVIII. sedință generală, care se va țină Sâmbătă, în 3 Decembrie st. n. a. c. în sala dela restaurantul „Kaiserhof”, l. Magistratsstrasse 2. Pentru comitet: Alexandru Crăciunescu, președinte; Traian Păscu, secretar l. Inceputul la 8 ore seara. Oferte marinimoase în folosul cabinetului de lectură se primesc cu mulțumită.

Partea oficială are următoarea ordine de zi: Cuvânt de deschidere. — Raportul anual. — Raportul comisiei revizitoare. După aceea urmează concert și dans.

Demonstrație contra lui Hentzi. Inflăcărații patrioți din Besztercebánya — ca să nu li-se facă reproșuri că nu sunt șovinisti cu trup cu suflet, au aranjat și ei o ungurească demonstrație — în contra lui Hentzi. Și ca demonstrația să fie mai cu efect au făcut-o — la teatru. Alături când se reprezenta piesa „Arany lakadalom” în decursul și după reprezentație publicul 'și-a unit forțele glasului cu neîntrecuții actori și au cântat din răputeri „Kosuth nota”, însoțindu-o apoi cu urlete îngrozitoare de „Abzug Hentzi”. Norocul lui Hentzi — că a murit mai de mult.

Potrivită tovarășie. Ungurii de 5 pipule ear' s'au mai înmulțit cu câțiva vrednici rătăciți. Între aceștia se află și rătăcițul Nichifor Cifrea, finanț în Ghimeșul din secuime, care 'și-a pociut numele în „Cizfra”. Poate fi mândru acest Cizfra că deodată cu el s'au ungurizat și: Goldstein Jacob, Felberbaum Wilhelm, Feldmann Fritz, Rosenberg Gyula, Weiss Moritz și alți mulți „Schlesinger”. l. Potrivită și țifrașe tovarășie — rușine să le fie.

Repausul de Duminecă până acum nu este cunoscut doar' la nici o primărie din țeară. Oficiantii dela primăriile comunale lucră pe întrecute în fiecare Duminecă, înainte de amiază, când credincioșii merg să înalță rugăciuni în casa Domnului. Acum la insistența mai multor preoți vicecomite din Esztergom a dat un ordin prin care oprește munca dela primării în Dumineci. În urma acestora în mai multe comitate s'a pornit mișcare ca să încete și aici munca și să respecte repausul de Duminecă.

Un Jidan la joc românesc. În 27 Noembrie a. c., tinerimea română din Feneșul-săse, a avut o petrecere. În decursul jocului se trezesc, că vine un Jidan (funcionar din Cluj, care se cunoștea cu vre-o câțiva tineri săteni) și intrând în casă s'a apucat de joc. Toți stau uimiți văzând cum face la figuri din „Bătuta” și „Călușere”. A jucat cu și fără bătă, apoi cu fete. În urmă a adunat pe juni în jurul lui și le arătă cum se joacă. A chiul încă îi plăcea. Am auzit vorbind pe bătări: „Vedeți! cum se ne lăsam noi dătimele cele frumoase, când și străinilor le plac.”

Potrivită asemănare face un ziar maghiar scriind că: „Bánffy este fișpanul Ungariei și Perczel solgăbirul (pretorul) seu. Ambii au făcut din nefericita noastră patrie un comitat Bistrița-Năsăud.” — „Bistr. Ztg.” luând și el notiță de această asemănare adaugă: „Noi bistrițenii avem cel puțin satisfacția, că acum și Maghiarii simțesc mâna tirană a lui Bánffy și încep să creadă acum, ceea ce nu voiau să creadă pe vremea despotismului seu în comitatul nostru.”

Pământ vindecător. Fericitul Kneip încerca să vindece pe cei bolnavi cu ajutorul apei. Acum preotul Felke din Revele voește să întrebuințeze pământul ca leac pentru orice boală. Felke pornește de acolo, că afirmă că boalele sunt urmări ale păcatului și de oare-ce omul din pământ este luat, cu pământ se fie vindecă. Deocamdată preotul Felke întrebuințează noul seu leac la vindecarea de rane, umflături, ruperi de oase, inveninări de sânge și apoi la boale interne. Pe rane deschise se pune pământ în grosime de un deget. Preotul apoi recomandă pacienților sei, cari sunt și până acum în număr foarte însemnat, ca noaptea să doarmă pe pământul gol.

Vinurile firmei „Engel”. Am amintit, că în ultimele zile s'a descoperit, că mai toate orașele din Ardeal sunt inundate cu vinuri false de ale firmei „Engel”. Acum ne sosește știrea, că și în Oradea-mare au fost confiscate mai multe sute de hectolitree de astfel de vin fals.

Se vede dar, că nu numai Ardealul ci întreaga Ungarie e falsificată în vinuri.

Legile sunt numai pentru cei inferiori. O mulțime de ordinațiuni interzic atât funcționarilor de stat, cât și celor comitatensi și comunali ca pe lângă oficiul lor regulat, să mai aibă și vre-o ocupație laterală. Cu deosebire însă aceste ordinațiuni interzic strict ca funcționarii să nu scrie la vre-un ziar. Și asta de sigur pentru motivul, ca nu cumva funcționarii să descopere „misteriile” oficiale sau să dea de gol misiunile vieții noastre oficiale. Ca toate ordinele din Ungaria și aceste sunt obligatoare numai pentru cei inferiori, căci de pildă

dl Gonda Béla, consilier ministerial redactează 2 foi „Műszaki Hetilap” și Magyar Hozász, și totuși nu lucră contra ordinațiunilor — căci nime nu 'l-pe-depesește pentru-că e și redactor. Vezi d-ta — el e consilier și cum se supună ordinelor edate de colegi de aisei.

Știri mărute. În biblioteca Vaticanului din Roma s'a aflat un manuscris al lui Galileo Galilei, despre a cărui existență până acum nu s'a știut.

Procesul intentat pentru testamentul inventatorului Nobel s'a sfârșit. Rudenile vor primi 3,000.000 coroane și pentru fundațiunile științifice se vor licauda 25,000.000 coroane.

Medicinistul Ioan Chitay din Viena, a dispărut fără a 'l-se mai da de urmă. Îngrijiați părinți îl caută.

În minele dela Otokor (com. Esztergom) a explodat un mare cazan, omorând 3 lucrători.

Diurnistul Strauss Bela din Perlak a edat acum e anul o broșură, prin care a atacat judecătoria din Perlak. La procesul de presă ce 'l-s'a intentat diurnistul nu s'a prezentat din motivul, pe care 'l-a spus prin o scrisoare, că n'are nici haine de iarnă, nici bani pentru călătorie.

POSTA REDACȚIUNELI.

Dlul E. Ungurean, avocat în Timișoara. „Cronica anului, vi-s'a trimis cu posta de ieri. Prețul întregului op, Martie—Septembrie, e 1 fl. 80 cr.

Modestin. Ne-ai dat despre stările din comitatul Bistriței un tablou prețios, ca și care ar fi bine să facă frunțași de ai noștri despre fiecare comitat. Regretăm că sîntem siliți a mai amina publicarea articolului d-tale.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

„Revista Ilustrată”, foaie enciclopedică literară lunară. Anul I, broșura XI. pe luna lui Noembrie are următorul cuprins: Balada ochilor, poezie. — Episcopul și Metropolitul Miron Romanul. — Ziua morților. — Logodna. Roata morei, poezie cu ilustrațiune. — Ziua numelui. — Cărcimărița teului, poezie. — Răspuns la întrebările dlui George Zăria. — Prințesii români, cu ilustrațiune. — Anii vieții, legendă populară. — Poetul tot poet. — Descăntece, cu ilustrațiune. — Blăstăm. — Junele ce nu iubește, poezie. — Poezii populare, cu ilustrațiune. — Triumful științei. — Desperarea, Răceala, Cântecul călătorului, poezii. Bibliografie. — Diverse. — Din spiritul altora. — Joc de cuvinte. — Deslegarea ghicitei. — Telefonul redacțiunii.

Bibliografie.

„LIGA ROMÂNĂ” DESPRE „LUPTLE ROMANILOR”.

Liga Română scrie următoarele despre broșura noastră „Luptele Romanilor”:

„Tribuna” din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură „Luptele Romanilor”, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl Doctor Romanus.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui Romanus îmbrățișează într'un breviar trecutul acestor lupte combinându-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plictisitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întregă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și atractivă.

Aceste calități nouă vor face de sigur ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindena. Mai ales în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut. De aceea o recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

„Naționalitatea”. Societatea noastră, „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbajul frumos în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesante observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărită frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu.

„Călinarul Poporului”

— Voci de presă. —

„EPOCA”.

„Nici un călinar n'a apărut în țeara noastră, care să fie cu adevărat pentru popor, cum este „Călinarul” societății din Sibiu.”

„REVISTA ORĂȘTIEI”.

„Are o înfățișare elegantă, tipar curat și cetef. Extinderea e de 9 coale. Fînd acest călinar cel mai ieftin și totodată cel mai folositor pentru poporul nostru, îl recomandăm cu căldură tuturor economilor noștri.”

„TRANSILVANIA”.

„Călinarul Poporului” și de astă-dată ocupă locul cel mai de frunte între călindarele românești. Nici-când până astăzi nu s'a oferit la noi publicului cetitor pentru prețul bagatel de 20 cr. o lectură mai bogată, mai folositoare și mai adecuată trebuințelor poporului nostru. Eată eprinsul părții literare, care și cu privire la extensiune e cu o întreagă coală mai voluminos decât în anul trecut.”

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Liberalul”.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare, și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în întâia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . . fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . . — 28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. . . — 4—
„Povestile Bănatului”, de Cățana . . . — 30
„Literatură popor. română”, de Gaster . . . — 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu . . . — 2.50
„Cercșitorul”, dramă în 2 acte de Livescu . . . — 50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . — 4—
„Higiene română”, de Dr. Leo Mureșianu . . . — 1—
„Izvoade”, de Demetrescu . . . — 4—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteșanul . . . — 60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue . . . — 1—
„Floarea din Firenze”, de Livescu . . . — 50
„Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu . . . — 2—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovașcești Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. . . — 3—
„Serierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu . . . — 70
„Merinde dela școală”, de Popa . . . — 60
„Despre influența împrejurărilor”, de Panaite Zosin . . . — 50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu . . . — 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nențescu . . . — 1—
„Ediție de gală . . . — 2—
„Poezii”, de Macedonski . . . — 2—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi . . . — 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr, ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Sosiți în Sibiu.

În 30 Noembrie n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Dan, protopop, d-na Lauritsch, din Făgăraș, Schuller din Bistrița, privatieri; Dr. Perl, dentist din Cluj; Ludvig, locotenent din Cașovia, Oreszkovits, locotenent, Töbyször, sublocotenent, din Odorheiu-săcescu; Neumann, Steiner, Strelou, Fischer, Bernlochner, Hradatzky, Renner, Strasser, Rosenzweig din Budapesta, Cerf din Brünn, Fischer din Oradea-mare, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Moninco, proprietar, Szentgyörgyi, Mally, locotenenți, din Cluj; Juház, Alzinger, din Alba-Iulia, aspiranți de oficeri; Iutkovits cu familia, secretar din Viena; Fischer din Viena, Lienert din Cinci-biserici, volajori.

Hotel „Meltzer”: Bene, controlor din Budapesta; Lipscher cu familia din Viena, Herbert cu soția, Nagy cu soția, Silberstein cu soția, din Budapesta, societate de cântăreți.

Hotel „Habermann”: Rosa Nagy, caserijă din Bichș.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Nov. n. 1898

Sămînțe		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bănățesc nou		75	10.15	10.25	76	0.30	10.35
Grâu de Tisa		75	10.35	10.45	76	10.50	10.5
Grâu de Pesta		75	10.30	10.40	76	10.45	10.50
Grâu de Alba-Reg.		75	10.35	10.45	76	10.50	10.5
„Bacăia		75	10.45	10.50	76	10.55	10.60
Grâu ung. de Nord		75	—	—	76	—	—
Sămînțe vechi ori noue		Soiul	Calitatea per hect.		Prețul per 100 chilogr.		
			dela	până		dela	până
Săcară		prima	70—75	8.35	8.40		
Orz		de nutreț	60—62	5.20	6.50		
„		de vinars	62—64	6.80	7.60		
„		de bere	64—66	7.80	8.70		
Ovăs			39—41	6.75	6.10		
Cucuruz (porumb)		bănăț.	—	5.60	5.55		
„		de alt soi	—	4.45	5.50		
Meiu		—	—	—	—		
Hrișcă		—	—	4.80	4.70		
Măști pe termin.	Grâu	Mart-Apr.	Bani pr. 100 chilogr.	9.34	9.8		
	Cucuruz	Sept-Oct.		4.71	4.71		
	Ovăs	Main-Iun.		6	6.02		
	„	Iulie-Aug.		—	—		
	„	Mart-Apr.		—	—		
rodute diverse		Soiul			Cursul		
					dela	până	
Prețul per 100 chilogr. a	Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—	—	—
	„	roșie	—	—	—	—	—
	Oleu de rap.	rafinat	—	—	—	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	57.—	57.50	—	—	—
	„	dela țeară	—	—	—	—	—
	Slănină	sventată	—	—	—	—	—
	„	afumată	56	57.—	—	—	—
	Său	—	—	—	—	—	—
	Prune	—	—	—	—	—	—
	Lăctar	slavon, nou	—	—	—	—	—
	„	bănățesc	—	—	—	—	—
	Miere	brută	—	—	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	—	—	—	

Cursul pietii din Sibiu.

Din 3 Noembrie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Omp.	9.50	vând	9.53
„	—	—	—	—
Imperial (15 R aur)	—	19.—	—	19.06
Table rusești 100 l.	—	126.75	—	127.25
„	—	5.64	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.51	—	9.55
„	—	58.60	—	58.90
„	—	11.95	—	12.05

Bursa de Budapesta.

Din 28 Noembrie n. 1898

Renta de aur ung. 6%	—	—
„	—	—
„	—	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	122.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	102.—
Bonuri rurale ung.	—	98.—
„	—	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—
Renta de hârtie austriacă	—	102.50
„	—	102.25
„	—	128.50
Losuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„	—	—
„	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	102.—
Argintul	—	5.70
„	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.54
Mărc 100 imp. germane	—	58.95
London 10 Livres sterlingi	—	120.60

Bursa de Viena.

Din 28 Noembrie n. 1898.

Renta de aur 6%	—
„ „ „ 4%	122.20
Santa ung. v. c. 4%	100.—
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate-slavone	199.—
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.—
Renta de hârtie austriacă	102.45
„ „ argint austriacă	101.80
„ „ aur austriacă	128.80
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	—
Argintul	5.71
Garbeni împărătești	5.63
Napoleon-d'ori	9.64
Mărci 100 imp. germane	53.92
Londen 10 Livre sterling	120.50

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului

[624] 34—42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefacătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localități de boltă ale Sibiiului.

Pentru cei-ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecțiune de mostre de săpunuri dela Orlat.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scriserile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Inbire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graev & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.
 „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Mare provisiune

primesc agenți solizi, harnici, cari vor să se ocupe cu vinderea de losuri permise prin lege, pe lângă rate lunare, pentru o mare casă de credit (societate pe acțiuni).

Oferte sunt a se adresa sub „Mercator” la **Bernhard Eckstein**, Annonc.-Exped., Budapesta, V., Badgasse 4.

[1860] 4—5

Canarii neîntrecute din Harz,

care imitează de minune cântecul flautului și trillele, fiind din soiul așa numitelor „Tag- u. Lichtschläger”, „Flötten- und Trillervögel” se află de vânzare à 8 mărci. Pentru transport și glasul pasărilor se garantează.

[2216] 1—2

Prețuri-curente se trimit franco.

A se adresa la

H. Gorges în Thale a. Harz
 Hütternstasse nr. 25.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
 profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografie”,
 societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Banadict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstărn de mamă. Legendă populară din ghiră Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrani. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștorilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusecu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și penaa oi aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulin. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghisanzoni. Un exemplar 13 cr. sau 26 bani.
41. Poșcul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pănărarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
 de cuverte, cerneală, recușite de scris,
 ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
 se efectuează repede.

Bilete de vizită
 după plac și cerere

Mare deposit
 de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
 de epistole
 cu plicuri în casetă.

EDITURA

„TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
 Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
 român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.